

Eläinten tervehdykset henkimaailmasta

Mediumismi ja eläimet -teemaan liittyy olennaisesti eläinten esiintyminen henkimaailmasta välitettävissä viesteissä. Keskustelin asiasta meediopariskunta Annikki ja Pertti Kilpelän kanssa marraskuun alkupuolella Mäntsälässä.

Teksti: Jaana Simonen, kuva: Pertti Kilpelä

Mikä on eläinten rooli ja asema meedioiden välittämässä viesteissä? Annikki Kil-

pelän kokemuksen mukaan meedio välittää puhutun viestin henkimaailmaan siirtyneeltä ihmiseltä. Annikki kertoi, että meediona hän tunnistaa yleensä en-

simmäisenä henkimaailmasta tulevan hengen ja sen jälkeen eläimen, joka tulee mukana. Näissä henkimaailman viesteissä eläin viestittää tunteen kautta. Hännän

heilutus, napittava katse tai leikkiminen pallon kanssa herättävät vastaanottajassa tunnereaktion. Viestissä eläin on mukana ja tuo esiin tunteita, mutta puhuttu viesti tulee aina henkimaailmaan siirtyneeltä ihmiseltä. Niinpä meedion tulee keskittyä tähän henkeen ja hänen viestiinsä.

Miksi eläimet tulevat mukaan henkimaailmasta tuleviin viesteihin?

Yleensä ajatellaan niin, että eläimen sielu liittyy kuolemansa jälkeen lajin ryhmäsieluun. Annikki esitti näkökulman, että ihmisen tietoisuus laajenee uuden energian myötä. Uusi energia vaikuttaa myös eläimiin ja eläinten sielun yksilöitymiseen. Eläinten asema on muuttunut paljon. Esimerkiksi koira ja kissa ovat muuttuneet kotieläimestä lemmikkieläimiksi ja perheenjäseneksi. Eläinten henkinen voima on kasvanut. Lemmikistä puhuttaessa ”se” onkin nykyisin ”hän”.

Annikki ja Pertti Kilpelän meedioistunnossa Annikki välittää henkimaailmasta tulevat viestit ja Pertti piirtää henkimaailmasta tulijan kuvan. Pertti kertoi, että hän piirtää aina ihmisiä. Kerran kuvaan alkoi muodostua koira, mutta eläimen energia ei ollut tarpeeksi vahva siihen, että kuva olisi tullut valmiiksi.

Meedioiden välittämässä viesteissä on yleensä koira. Kissoja tulee harvemmin. Johtuuko tämä siitä, että kissa on itsenäisempi, oman tiensä kulkija, jolla ei ole samanlaista miellyttämisen tarvetta kuin koiralla? Annikki kertoi, että hän on välittänyt viestejä, joissa on ollut mukana vanhanajan työhevon. Sen sijaan hän ei muistanut yhtään tapausta, jossa mukana olisi ollut ravi- tai ratsuhevon.

Meedio välittää viestin henkimaailmasta, mutta mistä hevoskuiskaaja välittää omansa? Annikki halusi muistuttaa, että eläinten viestejä välittävät ihmiset ovat tekemisissä eläinten auraton kanssa. Hevoskuiskaaja lukee eläimen auraa eikä silloin olla henkitason kanssa tekemisissä.

Keskustelumme aikana kävi ilmi, että Pertillä oli samanlaisia tuntemuksia tontilla kulkevia kissoja kohtaan kuin minulla. Erään kerran Pertti sai henkimaailmasta viestin, jossa häntä kehoitettiin ”sinun pitää rakastaa myös sitä kissaa”.

Poikkeuksellisia avunpyyntöjä

Erään kerran koiranomistaja otti yhteyttä Annikkiin ja pyysi apua sokealle koiralleen. Annikki antoi koiralle hoitoa useamman kerran energiatasolla. Hoito tehoi hyvin. Tyytyväinen koiranomistaja soitti ja kertoi, että koiralle oli palautunut näkö toiseen silmään. Koiran elämänlaatu parani. Se pystyi käymään ulkona ja sisällä ollessaan se ei enää törmäillyt seinään.

Kilpelän pariskunta on auttanut myös kissaa. Kissanomistaja pyysi apua, koska hänen kissansa oli ollut pari päivää puussa. Ensin oli ollut suoja-asää ja sen jälkeen tuli pakkanen. Puussa istuva kissa paleli ja oli surkean näköinen, mutta ei tullut houkutteluista huolimatta alas. Annikki ja Pertti meditoivat ja pyysivät henkimaailmalta apua. Tunnin kuluttua soi puhelin ja kissanomistaja kertoi iloisena kissan tulleen puusta alas.

Sielulinnut henkimaailman viestien tuojina

Karjalaisessa kansanperinteessä on uskottu, että sielu jatkaa elämäänsä fyysisen kuoleman jälkeen. Laatokan Karjalassa toivottiin, että vainaja tulee tervehdyksikäynnille linnun hahmossa. Tervehtimään tulevaa lintua sanottiin sielulinnuksi. Sielulintu ratkaisee mahdollisen ristiriidan vainajan rakastamisen ja kuolemaan liittyvän pelon välillä. Lintuhahmoista vainajaa voidaan rakastaa ilman pelkoa.

Seuraavassa katkelma itkuvirrestä, jossa pyydetään sielulintua kotiin.

”Onko hyvä olla
kuin siul siellä on.
Sanoisit kerran, sanoisit toisen
kertoisit meille viestisen.
Mitä sinne kuuluu,
tietäisimme myökin olla.
Mihin tuttuun siel on,
sano meille kertanen, sano toinen.
Tiiämmä myökin eliä.
Anna viestinen hoi,
lintunen työnnä viestisel”.

Kansanperinteessä esiintyvät sielulinnut lentävät ja tulevat tervehtimään meitä myös nykyäikana. Eräs tuttavani vietti ensimmäistä jouluaan yksin mie-

hensä kuoleman jälkeen. Joulupäivänä hän istui olohuoneessa ja kuunteli radiosta konserttia. Yhtäkkiä olohuoneessa lensi keltasirkku. Lintu tuli tuomaan tervehdyksen ja lohduttamaan. Sen jälkeen se katosi yhtä salaperäisesti kuin oli tullutkin.

Myös koirat ovat lähettäneet henkimaailmasta oman tervehdyksensä linnun hahmossa. Pertti Kilpelä kertoi, että hän oli herännyt yöllä siihen, että oven yläpuolella oli ollut kaksi neonväristä lintuhahmoa. Perheen koirat olivat kuolleet pari viikkoa aikaisemmin ja nyt ne tulivat tervehdyksikäynnille valoenergiana.

Lähteet:

Itkuvirsi: Itä-Suomen yliopiston Karjalan tutkimuslaitoksen kansanperinteen ja ortodoksisen uskonnon yleiskyselyn nauhoite 97 /1971.

Harva, Uno: Suomalainen muinaisusko, Porvoo 1948.

Söderholm, Stig: Sielulintumotiivit karjalaisissa kuolinitkuissa. -Sananjalka. Suomen kielen seuran vuosikirja 22, Turku 1980.